

ΦΩΝΗ

ΤΗΣ

ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΥ

ΟΙ ΜΕΤΑΛΛΩΡΥΧΟΙ ΝΙΚΟΥΝ!

Η ΦΩΝΗ ΜΑΣ

Η ΔΙΚΗ ΤΩΝ ΜΕΤΑΛΛΩΡΥΧΩΝ

ΔΙΚΗ τών μεταλλωρύχων σιό αυτόφωρο τριμελές πλημμελειοδικείο Πολυγύρου ύπήρξε άποκαλυπτική. Οί προβολείς τής δημοσιότητος έθριψαν φώς σέ κάθε πτυχή τής ιεράς ύποθέσεως: τών βιοπαλαιστών αϋτών. Η κοινή γνώμη κατώρθωσε νά σχηματίση πλήρη και όρθή αντίληψιν τών συμβαινόντων στόν χώρο τής; βορείου Χαλκιδικής. Φυσικά πλέον και άβίαστα έχουν έξαχθή τά ακόλουθα συμπεράσματα:

1.—Ο ΑΓΩΝ τών μεταλλωρύχων είναι καθαρός συνδικαλιστικός. Με τήν δήλωσιν, πού έκαμαν διά τοϋ συνηγόρου των οί κατηγορούμενοι (και η Διοίκησης τοϋ σωματοείου), έλαμψε σιό δικαστήριο η αλήθεια. Οί μεταλλωρύχοι έβροντοφώνησαν ότι επιδιώκουν βελτίωσιν τών συνθηκών εργασίας και άνύψωσιν τοϋ επίπεδου ζωής; άρνούνται δέ πολιτικοποίησιν τοϋ αγώνος των. Κάθε άλλη έκδοχή είναι έκτός πραγματικότητας και άποβλέπει σιήν ύπονόμευσιν τής προσπάθειάς των.

2.—Η ΕΡΓΟΔΟΤΙΣ έταιρία η ίολούθησε λανθασμένο και επικίνδυνο δρόμο. α) κατέστη αναπόφευκτο τήν άπεργία με τήν άρνησιν τής νά δεχθῆ συζήτησιν επί τών άπασχολούντων τώ σωματοείο προβλημάτων β) άπέλυσε παρανόμως τά συνδικαλιστικά σιελέχη τών μεταλλωρύχων διά νά άποκεφαλίση τώ κίνημα; και έθριψ; έισι περισσότερο «λάδι σιή φωτιά» γ) επαγίδευσε τώ Κράτος και τώ έφερε άντιμέτωπο με τούς άπεργούς. Ύπερφάλαγγισε τίς τοπικές Αρχές και έπέτυχε άνωθεν τήν κινητοποίηση ισχυρών μονάδων διά τήν δυναμική έξουδετέρωσιν τών άπεργών—μεταλλωρύχων και δ) έθεσε σέ λειτουργία τόν άποδοκιμαστέο από τήν ήθική τάξιν μηχανισμό τών άπεργοσπαστών.

3.—Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ έξουσία έμεινε άδρανής και άδιάφορος, όταν δέν ήτο σαφώς έχθρική. Άπαραδέκτως μυωπική, προσποιήθη και έξακολούθει νά προσποιητται ότι «δέν καταλαβαίνει τίποτε», από τά συμβίνοντα σιή βορείο Χαλκιδική ενώ κοχλάζει γύρω τής η

δυσαρέσκεια και η άγανάκτησις. Αϋτή συνεχίζει τώ έθνοπατερικό τής έργο με άχαρα μικρορουσφέτια. Τώ τεράστιο πρόβλημα τών μεταλλωρύχων τ' αφήνει σιήν έπιρροή τών καταλυτών τοϋ κοινωνικού καθεστώτος. Κάτι πού δέν θάκαναν και οί Άργείοι ..

4.—ΕΤΣΙ εύρίσκουν άνεμπόδιστο πεδίο δράσεως οί σειρήνες τοϋ κομμουνισμού, πού γνωρίζουν άριστα νά σπέρνουν σιήν κοινωνική θύελλα. Και προσπαθούν με κάθε τρόπο νά έκπορθήσουν τήν ψυχήν τών άγωνιστών μεταλλωρύχων. Πού άνθίστανται άκόμη σθεναρώς. Ο κ. Εισαγγελεύς άγορεύων διεπίστωσε τήν παρουσία σκοτεινών δυνάμεων, χωρίς νά έντοπίση τήν άφετηρία των. Αϋτές ύπάρχουν και περισφίγγουν τώ εργατικό μας κίνημα. Όσπου νά επιτύχουν τήν άνωσιν του. Άνεξοτήτως, αν κατὰ τήν δίκη ύπέστησαν δεινή ήττα.

5.—ΥΠΟ τώ πρίσμα αϋτό δέν είναι παράδοξο ότι ό άπεργιακός αγών τών μεταλλωρύχων απέκτησε τίς ήθικές διαστάσεις, πού προσιδιάζουν σιήν περιπτώσιν, ενώ μέχρι τήν δίκη ήτο παρεξηγημένος και έθεωρείτο άδικαιολόγητος. Άνεγνωρίσθη από όλες τίς πλευρές, πλην τής έταιρίας, ότι είναι αγών δίκαιος και τίμιος; και έξεφράσθη η βαθεία εϋχή νά θριαμβεύση. Και αϋτή είναι η πρόψη και σπουδαία νίκη. Ημπορεί νά έτιμωρήθουν οί μεταλλωρύχοι. Με τήν θυσία άνοιγει ό δρόμος πρδς τήν επιτυχία. Έχασαν τυπικούς κάποια μάχη. Όμως άρχισε νά κερδίζεται ό πόλεμος.

ΑΠΟ τήν αίθουσα τοϋ Δικαστηρίου, άμέσως μετά τήν άπαγγελία τής άποφάσεως, άρχισε η τελική έξόρμησις. Οί μεταλλωρύχοι **ΝΙΚΟΥΝ!**

Υ.Γ. Ήδη με τώ θέμα τών μεταλλωρύχων ήσχολήθη σέ δύο σχόλιά του ό «ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΒΟΡΡΑΣ». Η μεγάλη αϋτή έπαλις τοϋ βορείου Έλληνισμού έπιασε τώ πρόβλημα σωστά. Ημπορεί νά τώ προωθήση, με τήν βεβαιότητα ότι οί ύπηρεσίες τής πρδς κάθε κατεύθυνσιν θά είναι πολύτιμες.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΓΡΟ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

Του Σεβ. Μητροπολίτου Κασιθρείας κ.κ. ΣΥΝΕΣΙΟΥ

«Ο λυχνος τοϋ σώματος έστιν ό όφθαλμός»
(Ματθ. 6.22)

Δέν ύπάρχει άλλος πειδ κατάλληλος τρόπος διά νά ύτο γυμμισθῆ ή αξία μ' ας ιδέας, μ' ας αληθείας, από τώ παραδειγμα Δ.' αϋτό και ό Κύρος τίς περισσότερες φορές ώμιλούσε διί παραδειγμάτων.

Όνα από τά πολύ έκφραστικά περιδείγματα είναι και τώ μάτι. Άπιρύτητο είναι τώ μάτι τοϋ σώματος διά τήν φυσικήν μας ζωήν. Και αν ό τυφλός ζῆ, τούτο συμβίνει γιατῆ βηθείται και περιάλλεται από κάποιον άλλον πού έχει τά μάτια του. Διότι αν τυφλός τιν πρδν φροντίζει, τότε ή μορσι των είναι προδιαγραμμένη. Κατὰ τόν ίδιο τρόπον κ' ή τώ μάτι τής ψυχής είναι άπαραίτητο διί τή πνευματικήν ζωήν Διότι αν πνευματικά τυφλός όδηγείται από άλλον έπίσης πνευματικά τυφλόν, τώ άποτέλεσμα είναι γνωστόν. Η πτώσις εις βίβραθρον. «Ο λυχνος τοϋ σώ-

ματος έστιν ό όφθαλμός». Ότι είναι ό φωτεινός λαμπήρας κατὰ τήν νύκτα, τώ ίδιο πράγμα είναι κ' ή τώ μάτι και μέρα και νύχτα «Εάν οϋν, ό όφθαλμός σου άτλοϋς ή όλων σου τώ σώμει φωτεινόν έσαι». Όταν τώ μάτι κας λειτουργεί καλά, τότε τώ κάθε τι είναι όρατό είτε κοντά μας είτε μακρύτερα. Και έτσι όλος ό νοϋς μας, η καρδιά μας, η ψυχή μας λούζονται εις τώ φως. Άπολαμβάνουμε όλες τίς όλοοφίες, με τίς όποις ό καλός Θεός έχει πλουτίσει τήν πλάσιν. Όμοίως και αν έχουμε τά μάτια τής ψυχής μας ύγιη, τότε και οί σκέψεις μας και τά αισθη-

ματά μας και όλος ό έσωτερικός μας κόσμος λούζεται εις τώ άμιον φώς τοϋ Θεοϋ «Όταν όμιλούμε πρδς ύγιήν ματιών τής ψυχής έννοούμε τ'ν ύπαρξιν μέσα μας τοϋ αισθητηρίου τής πνευματικότητος. Έννοούμε τήν συνάισθηση, ότι είμαστε πλάσματα κάποιας παντοδύναμης αγιά π.η; τής αγάπης τοϋ Θεοϋ. «Ότι είμαστε σκεϋή πολύτιμα, πού κριθουν μέσα τους ψυχή άφθαρτη, αιώνια. «Ότι είμαστε προωρισμένοι ύπό τού θείου Δημιουργοϋ με διά τά ύψηλά μας, τά ώραία, τά άμα, τά αιώνια, και όλα όσα μās χρεούνται δια νά μās άνοίξουν οί άγγε-

λοι τοϋ Θεοϋ τίς πόρτες τοϋ οϋρανοϋ, για νά πάμε εις τώ τρισένδοξον βσιλειον τοϋ Θεοϋ. Και τήν συναίσθησιν αϋτήν, ότι είμαστε όντα θεόπλαστα, πνευματοφόρα και προνομιστοχ; αϋτός ό ίδιος ό θείος πλάστης μας έχει φωτεΐσει μέσα εις τήν καρδιά μας. Μας έχει πλάσει «κοτ'είκόνα» του. Μας έκανε μι κρὰ αντίγραφο του. Αλλά η συνείδησιν αϋτή ποτε γίνεται μόνον όλοζώντων, όλοκάθαρη, κρυσταλλίνη, όταν ένδυναμώνεται και φωτίζεται από τήν χριστιανικήν αλήθειαν, τήν χριστιανικήν ευδείβειαν, τήν χριστιανικήν προσοχήν. Ίδού μερικά παραδείγματα πρδς έξήγησιν. Η ικαρότης πρδς γνώσιν ύπάρχει μέσα μας. Αλλά έγώ τουλάχιστον, δέν έχω ιδῆ νά γίνεται κινείς έπισητήμων χωρds προηγούμενος νά έχη συνεχεία εις τήν 4ην σελίδα

Ένώπιον τοϋ αυτόφωρου τριμελδς πλημμελειοδικείου Πολυγύρου διεξήχθη η δίκη τών μεταλλωρύχων, πού κατηγορούντο γιαθρασύτητα κατὰ τής αρχής και άλλες ποινικές παραβάσεις. Η δίκη, πού κράτησε τέσσερες μέρες, παρουσίασε ζωηρό ενδιαφέρον, τήν παρηκολούθησαν δέ και δημοσιογράφοι όλων σχεδόν τών έφημερίδων.

Τήν ύπεράσπισιν τών μεταλλωρύχων είχεν ό δικηγόρος κ. Θεοχ. Σιωζος, πού παρακολουθεί με ένδιαφέρον τόν άπεργιακόν αγώνα τών μεταλλωρύχων, άφ' ότου έξεδηλώθη μέχρι σήμερα. Ο κ. Σιωζος είναι ό συνήγορος ύπερασπίσεως τών έκατόν έβδομήκοντα και πλέον άπεργών, πού κατηγορούνται γιαθ διάφορες παραβάσεις.

Πρδς τόν κ. Σιωζο η Διοίκησης τοϋ Σωματοείου άπηύθυνε άρνα τώ βράδυ τοϋ Σαββάτου (11—5—77) τήν ακόλουθο έπιστολή:

«Κύριον

Θεοχάρη Σιωζον

Δικηγόρον

Ένταϋθα

Κύριε Σιωζο,

Η Διοίκησης τοϋ Σωματοείου Έργατοτεχνιτών και Ύπαλλήλων Κασσάνδρας Στρατονίου σās εύχαριστεί έξ όνόματος τών μεταλλωρύχων—μελών δια τήν συμπασά τασί σας σιόν άπεργιακό μας αγώνα και ειδικώτερον για τήν ύπεράσπισιν τών κατηγορουμένων συναδέλφων μας πολλές μέρες σιό Αϋτόρωρο τοϋ Πολυγύρου; χωρίς μάλιστα καμία άμοιβή.

Έν Πολυγύρω τῆ 11 Ιουνίου 1977

Ένιοϋή Διοικήσεως

Ό Πρόεδρος

Αθ. Βασιλούδας

Ό Γεν. Γραμματεύς

Κων. Μαργαρίτης»

Είναι άξιοσημείωτο τώ γεγονός ότι η Διοίκησης τοϋ Σωματοείου έξέδωκε τήν κατωτέρω άνακοίνωσιν, δια τής όποιας άποδοκιμάζει τίς β.αιότητες τής Κυριακής, άποδίδει δέ αϋτές σέ προβοκάτσια με σκοπό νά ύπονόμευθῆ ό δίκαιος άπεργιακός των αγών.

«ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Η Διοίκησης τοϋ Σωματοείου Έργατοτεχνιτών και Ύπαλλήλων Μεταλλείων Κασσάνδρας Στρατονίας

Άνακοινού ότι

Καταδικάζει τας πράξεις πού έλαβον χώραν εις τήν περιοχήν τών μαδεμοχωρίων, ήτοι τόν έμπρισμό, και τίς καταστροφές σέ γιωργικές καλλιέργειες, και έπιρροίτσουν τήν ευθύνην σέ προβοκάτορες οί όποιοι έντεγνα δροϋν με σκοπό νά δώσουν μομφή σιό δίκαιο άπεργιακό αγώνα τών Μεταλλωρύχων.

Έντοϋή Διοικήσεως

Ό Πρόεδρος τοϋ Σωματοείου

Αθανάσιος Βασιλούδας

Ό Γεν. Γραμματεύς

Κωνος Μαργαρίτη»

Ακόμη πρέπει νά ύπογραμμισθῆ ότι σιήν διάρκεια τής δίκης παρέστη άνάγκη νά διαχωρισθῆ κατὰ τήν ακολουθουμένη τακτική η ύπεράσπισις τών μεταλλωρύχων από τών λοιπών συγκατηγορουμένων. Έτσι ό κ. Σιωζος, έχων κατ' τήν έγγραφο συγκατάθεσιν τής Διοικήσεως τοϋ Σωματοείου προέβη πρδς τόν κ. Πρόεδρο τοϋ Δικαστηρίου σ' ην κατωτέρω δήλωσιν:

«Ύπερασπιζομαι, όπως και χθές βράδυ έδήλωσα, τούς έκ τών κατηγορουμένων μεταλλωρύχους. Έπί πλέον έδήλωσα ότι η ύπεράσπισις τών μεταλλωρύχων διαφοροποιείται κατὰ τήν άφετηρίαν και τήν τακτικήν από τήν ύπεράσπισιν τών λοιπών συγκατηγορουμένων. Οί μεταλλωρύχοι απέδωθησαν εις τίμιον συνδικαλιστικόν αγώνα επιδιώκοντες βελτίωσιν τών συνθηκών εργασίας και άνύψωσιν τώ επίπεδου ζωής, άρνούνται δέ πολιτικοποίησην τοϋ αγώνος των. Δι' αϋτόν τόν λόγον και διαχωρίζουν τήν θέσην των από έπιχειρουμένας κατὰ τής χωροφυλακής έπιθέσεις η οσευδήποτε έτέρου παράγοντος τής παρούσης δίκης, σποθενδήποτε προερχόμενας. Αιτούμεϋ δ' εν, κ. Πρόεδρε, όπως εις ούδένα έξερον, πλην έμού, έπιτραπῆ, νά διηλιθῆ έξόνόματος και διά λαγαρισμν τών κατηγορουμένων μεταλλωρύχων».

Συνέχεια εις τήν 4ην σελίδα

